

#RAZGOVOR S DAVOROM MIŠKOVIĆEM: KAKO SE POLITIKA DVA PUTA U PET GODINA GRUBO POIGRALA SA ŽIVOTOM I KARIJEROM STRUČNJAKA IZ PULE#

Nakon gotovo nezabilježenih javnih obračuna s čelnim ljudima Politehnike, njihovim smjenama, a potom i IDS-ovog zauzimanja pozicija koje će u skoroj budućnosti odrediti smjer te visokoškolske ustanove, prema posljednjim informacijama, njeno urušavanje se nastavlja i dalje.

Politehniku je nakon smijenjenog dekana Davora Miškovića, koji je jedan od najzaslužnijih za njen razvoj i konačno stjecanje uvjeta za transformaciju u Veleučilište, napustilo više profesora i predavača.

Razgovarali smo s Miškovićem nakon malog vremenskog odmaka u nastojanju da, nakon medijske hajke, osvijetlimo posljednjih nekoliko godina na Politehnici i motive za grubi napad vladajuće politike na ovu javnu instituciju.

Podsjetili smo ga i na političku smjenu s čela Elektroistre kada ga je 'zamijenio' čovjek s falsificiranom diplomom ali dobrim odnosima s istarskim šerifom i tada njemu prijateljskim HNS-om.

Zanimaju nas događanja na Politehnici posljednjih nekoliko godina – kako se razvijala, napredovala i koji je, po Vama, bio ključni trenutak kada je vladajuća politika odlučila presuditi i Vama, a po svemu sudeći i Politehnici. Vi ste brutalno dobili izvanredni otkaz.

Politehnika je bio jedan krasan projekt u čijem stvaranju je sudjelovalo jako puno kvalitetnih ljudi, gdje su svi dali manji ili veći doprinos, radi čega je Politehnika uz uspone i padove stigla do svoga vrhunca u kolovozu 2017., stjecanjem dopusnice za studijski program Mehatronika. Bila je to četvrta dopusnica Politehnike, ali treća u tri različita znanstvena područja, čime se stječe pravo za transformaciju iz Visoke škole u Veleučilište.

Ono što je bilo najznačajnije za Politehniku, tijekom njezinog razvoja, da je kod osnivanja – krajem devedesetih godina odabran njemački model stručnog studija i to iz tehničkog područja, što je otprilike u isto vrijeme započeo i zagrebački TVZ, tako da smo zaista bili među prvima u Hrvatskoj. U tom trenutku najveći obol akciji osnivanja davali su dr.sc. Karlo Bilić i prof. dr.sc. Vinko Jurcan, kasnije prvi dekan, a ja sam bio tajnik organizacijskog odbora. Nešto kasnije pridružio se dr.sc. Klaudio Tominović, koji je svojom radnom energijom i ulogom prodekana za nastavu omogućio profesoru Jurcanu da, uz moju pomoć, rješava pitanja poslovanja i razvoja. Profesora Jurcana naslijedio je Luciano Delbianco 2008. godine, čime je održan kontinuitet i nastavljen planirani razvoj. Nažalost kriza 2009./2010. imala je velike posljedice i to prvenstveno u vidu smanjenja broja studenata, što je uz bolest dekana Delbianca u 2014. godini dovelo do značajnih financijskih problema. Politehniku sam preuzeo, najprije u svojstvu vršitelja dužnosti dekana, 06.10.2014. i tek smo nakon gotovo godinu dana dokazivanja uspjeli uvjeriti opravdano skeptičnog osnivača – Istarsku županiju, da Politehnika može sama, ali uz njihovu značajniju pomoć. Dogovoreno je i ostvareno, pa je razdoblje 2015. – 2017. bilo razdoblje izuzetno dobre, partnerske suradnje Politehnike i osnivača, što je i rezultiralo sa dvije nove dopusnice, međunarodnim prepoznavanjem Politehnike kroz razmjenu studenata i nastavnika, te konačno i potpisivanjem prvih ugovora za EU projekte, te pokretanjem cjeloživotnog obrazovanja.

... i tu negdje započinju problemi, da li smo postali zanimljiviji negoli smo bili prije, da li je nekome smetalo što samostalno odlučujemo o svemu, pa i o svojim kadrovima (a upravo je to najljepši dio Politehnike – **kolektiv na kojega sam sada i zauvijek ponosan!**), možda su mislili da nam previše pomažu ... vjerojatno točno nikada nećemo znati o čemu se radilo, ali osobno vjerujem da nije bila u pitanju neka visoka strategija, ali je činjenica da smo kao pomoć na putu prema Veleučilištu dobili gospođu Dijanu Drandić. Nije to tako loše izgledalo, ali samo prvih par tjedana. Vrlo brzo uvidjeli smo da pristajanje na njeno zapošljavanje nije bio dobar potez, jer negdje od sredine studenog 2017. sve što se dešavalo na Politehnici dešavalo se u teškom grču i u potpuno nerealnim i za dotadašnji način rada netipičnim uvjetima. Meni, kao dekanu prekinute su sve veze prema osnivaču, sve je preuzela gđa. Drandić, asistirana od pravnice Vale. Umjesto Veleučilišta do kraja godine dobili smo reviziju, umjesto da gđa. Drandić radi na poslovima Politehnike, radila je gotovo cijelu godinu protiv nje – ne protiv mene, protiv Politehnike.

Citirat ću ovdje kolegu koji je otišao u mirovinu, a uključio se u rad Politehnike pred pet godina: „Došao sam ovamo jer je bio lijep projekt - vrhunski, osnivač je od toga napravio političku kaljužu u kojoj ne želim sudjelovati!“

Otišao je 1. studenog 2018.

Kada je točno zaposlena gospođa Drandić? Zašto ste pristali na zapošljavanje gospođe Drandić? Što bi se, po Vašem mišljenju, dogodilo da ste odbili zahtjev župana Flege?

Gospođa Drandić zaposlena je krajem rujna, počela je raditi 1. listopada, 2017. Zašto sam pristao? Mislio sam da će nam biti lakše. Greška. U prethodnoj akademskoj godini držala nam je nekoliko predavanja za nastavnike iz područja pedagoških kompetencija i to nam se činilo jako dobro.

Sada sam siguran da sam trebao odbiti županov, više bih rekao da je to bio nalog nego zahtjev - „zaposlit ćete Dijanu od 01.10., neka bude prodekan za nastavu“. Usprotivio sam se da bude prodekan, tu smo imali svjetskog čovjeka Ružojčića. Da sam tada odbio? ... pa vjerojatno bi se ovo što se je dogodilo, vrlo slično odigralo - samo ubrzano.

Možete li se prisjetiti vašeg rada u Elektroistri i naprasnog smjenjivanja. Zašto ste pali u nemilost vladajuće partije pa su Vas, magistra elektrotehnike, smijenili (s kojim obrazloženjem?) a postavili gosp. Krizmanića s falsificiranom diplomom, ali sa bliskim vezama s tadašnjim županom Jakovčićem?

Muka mi je od ovoga pitanja, jer mi se u pet godina ponovio gotovo isti scenarij, ali evo ukratko i o tome. Sve je počelo u proljeće 2012. kada je apsolutnu vlast u HEP-u dobio HNS, tada sam bio već 10 godina direktor Elektroistre. Preživio sam prvu HNS-ovu ljetnu čistku, ali smo mi kao Elektroistra pružili Upravi otpor kada je u novoj reorganizaciji, Elektroistra iako realno četvrto distribucijsko područje u Hrvatskoj bila potpuno obezvrijeđena, na račun Varaždina. Tada su uvažili naše zahtjeve, ali su očito meni presudili, makar na vrlo čudan način, tako da je direktorica Čule umjesto mene 1.10.2013. postavila novog direktora (bez obrazloženja koje sam tražio, ali sam dobio odgovor: „Pa znate da ćemo nešto naći, ako bude trebalo.“), za kojega smo svi znali da nema diplome. Cijelu aferu skoro godinu dana kasnije otkrio je novinar 24 sata, a u

HEP-u su sve napravili da se što više zataška, pokušali su sa traženjem grešaka kod nas, da bi konačno Elektroistru u potpunosti devastirali i sveli je na broj radnika koji je imala sredinom šezdesetih godina prošlog stoljeća.

Na Politehnici je primijenjena malo naprednija metoda, pa su „nešto“ tražili kroz reviziju, ali je rezultat bio slab, pa je do konačnog cilja to trebalo napuhavati sa dodatnim „katastrofalnim“ nalazima što je odradio gospodin Koraca uz pomoć svojih unutarnjih suradnica.

Kako vidite budućnost Sveučilišta i Politehnike u Puli s podobnim, stranačkim kadrom na većini pozicija? Gdje će ti silni kadrovi i IDS-ovi podobnici pronaći posao kada, jednog dana, IDS izgubi vlast?

O Sveučilištu ne mogu, a i ne želim govoriti, samo se nadam da nisu namjerno radili protiv Politehnike. Ukoliko na Politehnici ostane Uprava kakva je sada, na čelu sa dvije gospođe, koje su glavni krivci za sve loše što se događalo, uz veliku vjerojatnost daljnjeg prodora partijskog članstva u redove zaposlenika i studenata, predviđam da će to izgledati izuzetno dobro u izvješćima osnivača, vjerojatno i revizora, Glasa Istre i još pokojeg medija, a da će to u naravi biti vrlo kratkog vijeka. Moja je želja da ne bude tako i da se varam, ali bojim se da bi to mogla biti istina, pogotovo što znam da je u ovih mjesec dana otišlo šest nastavnika i ne znam kako se već sada odvija nastava.

Da li IDS može izgubiti vlast?

Može, kao i svi drugi. Ima li dio nezavisne stručne javnosti moć da se konačno suprotstavi političkom preuzimanju i gušenju slobodnog djelovanja institucija? Otpor profesora, bivših i sadašnjih studenata bio je jak ali na žalost, barem za sada, nije donio rezultat.

Bojim se da je to jako teško. Dakle kolektiv, 100%, studenti velika većina, javnost čini mi se dobrim dijelom, bili su na našoj strani. Međutim kakvu snagu ima istina Ružojčića, Miškovića, Jokića ili bilo koga drugog protiv neistine Korace, Drandića, Flege, kada su oni u mogućnosti svoju neistinu ponavljati toliko puta dok svi ne povjeruju da je istina. Župan govori da će me možda tužiti radi klevete, ali podsjetit ću ga da mi je naputak o zapošljavanju Dijane Drandić dao usmeno, 14. rujna 2017. oko 12,30 u restoranu Ribarska koliba – možda se sjeti. Župan u vijestima Nove TV 31.10.2018. tvrdi da ne zna gdje radi gđa. Drandić. Dva tjedna ranije prof. Ružojčić dostavio mu je moj materijal pod naslovom: „Utjecaj Dijane Drandić na rad Politehnke Pula“. Župan nakon županijske skupštine 19.11.2018. tvrdi da mu se Boljunčić, Koraca i Peruško KUNU (ne znam zašto ta riječ?) da na Upravnom vijeću nije bilo govora o kreditu !!! Na tri sjednice se raspravljalo o tome. Župan se telefonski nekoliko puta javljao, ja sam osobno u njegovom uredu 06. rujna, tražio i dobio njegovu usmenu suglasnost da to riješimo na Upravnom vijeću.

Sada Upravno vijeće radi bez predstavnika Politehnike, ne znam da li je to legalno, ali vjerujem da su se riješili svih naših članova Upravnog vijeća i maknuli sve dokumente sa web stranice da bi u miru prepravljali zapisnike kako Upravnog tako i stručnog vijeća iz rujna i listopada. Tandema Koraca / D.Drandić ne bi se posramio ni Orwell.

Mislim da se protiv toga ne može.

Rasplet, što nas čeka idućih nekoliko mjeseci? Jeste li razmišljali o političkom angažmanu?

Upravo je raspisan natječaj za novoga dekana. Vjerujem da će se sve odviti po planu, da će dekan postati Dario Matika. Valjda će se stvari normalizirati, jer ako ne – problem će postati velik, naime Politehnici slijedi postupak reakreditacije u studenom 2019. za kojega treba biti sve u najboljem redu.

Politički angažman – ne sad u 63. godini, ali ću biti spreman uvijek i na svakom mjestu reći istinu o ova moja dva žalosna primjera, s ciljem da toga u budućnosti bude manje, jer mislim da mladi odlaze iz Hrvatske upravo i najviše zbog toga.

Lijepo bi bilo da je točna ona fraza o Istri kao najnaprednijoj regiji u koju ljudi useljavaju, i žive ravnopravno bez obzira na nacionalnost, boju, vjeru i stranačku pripadnost???

Kao što sam se nekad kao HEP-ovac, osjećao neugodno u svojoj Hrvatskoj, sam među HDZ-ovcima ili kasnije HNS-ovcima, tako mi nažalost postaje nelagodno u mojoj Puli, mojoj Istri, i da angažirat ću se da toga više ne bude, i da se vratim na onu frazu u kojoj se još obično spominje i antifašizam – ono što se događalo na Politehnici u režiji Dagleasa Korace, a javnost je to imala prilike vidjeti, jako podsjeća na neka prilično davna, pradaвна vremena.

Ne znam kako je sada na Politehnici, jer sam praktično izbačen iz svojega ureda – imao sam jedno poslijepodne za iseljenje, pa predlažem medijima neka i ovih dana otiđu na Politehniku, neka pitaju studente, zaposlenike, kako je. (iPress)

Osjećam se nelagodno u mojoj Istri, ovo na Politehnici jako podsjeća na fašizam

Kategorija: ISTRAAžurirano: Petak, 14 Prosinac 2018 10:29

Objavljeno: Petak, 14 Prosinac 2018 10:24

